Narodowy Instytut Wolności - Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego	**Roczne uproszczone sprawozdanie merytoryczne z działalności organizacji pożytku publicznego**
	za rok 2025

- *Formularz należy wypełnić w języku polskim;*
- *Sprawozdawca wypełnia tylko przeznaczone dla niego białe pola;*
- *W trakcie wypełniania formularza istnieje możliwość dodawania wierszy oraz zawijania tekstów w polach;*
- *We wszystkich polach, w których nie będą wpisane odpowiednie informacje, należy wstawić pojedynczy znak myślnika (--–).*

Data zamieszczenia sprawozdania 2026-05-25

I. Dane organizacji pożytku publicznego

1. Nazwa organizacji	"SANOCKI UNIWERSYTET TRZECIEGO WIEKU IM.JANA GRODKA W SANOKU"		
2. Adres siedziby i dane kontaktowe	Kraj POLSKA	Województwo PODKARPACKIE	Powiat SANOCKI
Gmina SANOK	Ulica MICKIEWICZA	Nr domu 21	Nr lokalu
Miejscowość SANOK	Kod pocztowy 38-500	Poczta SANOK	Nr telefonu 13-465-59-48
Nr faksu	E-mail sanockiuniwersytet@wp.pl	Strona www www.uniwersytetsanok.pl	
3. Data rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym	2007-06-29		
4. Data uzyskania statusu organizacji pożytku publicznego	2008-11-26		
5. Numer REGON	18026164300000	6. Numer KRS	0000283828

7. Skład organu zarządzającego organizacji *(Należy wpisać imiona, nazwiska oraz informacje o funkcji pełnionej przez poszczególnych członków organu zarządzającego)*	Imię i nazwisko	Funkcja	Wpisany do KRS
	Andrzej Pańko	prezes	TAK
	Ewa Rogacz	wiceprezes	TAK
	Małgorzata Ząbkiewicz	sekretarz	TAK
	Anna Kullanda	skarbnik	TAK
	Janina Dutkiewicz	członek	TAK
	Grażyna Chytła	członek	TAK
	Józef Niemiec	członek	TAK

8. Skład organu kontroli lub nadzoru organizacji *(Należy wpisać imiona, nazwiska oraz informacje o funkcji pełnionej przez poszczególnych członków organu kontroli lub nadzoru)*	Imię i nazwisko	Funkcja	Wpisany do KRS
	Zofia Chybiło	przerwodniczący	TAK
	Maria Ciepły	członek	TAK
	Wilhelmina Kuczma	członek	TAK

II. Charakterystyka działalności organizacji pożytku publicznego w okresie sprawozdawczym

1. Opis działalności pożytku publicznego

1.1. Opis głównych działań podjętych przez organizację

1. Pismem z dnia 12 grudnia 2024r. Minister Sprawiedliwości zaprosił Ogólnopolską Federację Stowarzyszeń UTW do wzięcia udziału w procesie konsultacji projektu ustawy o instrumentach wspieranego podejmowania decyzji. Przedmiotowy projekt ustawy wraz z uzasadnieniem oraz oceną skutków regulacji jest opublikowany na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji. Istota proponowanej regulacji polega na wprowadzeniu do polskiego systemu prawa nowego rozwiązania opartego na zastąpieniu instytucji ubezwłasnowolnienia modelem wspieranego podejmowania decyzji. Wśród najważniejszych postanowień opiniowanego projektu ustawy wskazać należy: A) wprowadzenie do obiegu prawnego umowy asysty prawnej zawieranej między asystentem prawnym a osobą wspieraną, której istotą jest udzielenie osobie wspieranej faktycznego wsparcia w korzystaniu ze zdolności do czynności prawnych przy prowadzeniu jej własnych spraw określonych w umowie. Projekt zawiera przykłady czynności, które może obejmować taka umowa, m.in. czynna obecność przy podejmowaniu czynności prawnych przez osobę zlecającą asystę czy przekazanie oświadczenia woli osoby zlecającej asystę w jej obecności. Umowa zawierana będzie w formie pisemnej pod rygorem nieważności, w celu zabezpieczenia interesów stron – będzie stosować się do niej odpowiednio przepisy o zleceniu. B) wprowadzenie instrumentu obejmującego ustanowienie przez sąd kuratora wspierającego lub kuratora reprezentującego – w zależności od tego, w jakim zakresie osoba potrzebująca wsparcia jest w stanie postrzegać i oceniać rzeczywistość lub samodzielnie kierować swoim postępowaniem, jaka jest jej sytuacja osobista i majątkowa oraz jaki jest rodzaj spraw, przy prowadzeniu których wymagane jest wsparcie. Kuratora wspierającego ustanawiać się będzie dla osoby potrzebującej jedynie faktycznego wsparcia w prowadzeniu jej spraw. Natomiast w zakresie kuratora reprezentującego, jako dalej idącej formy wsparcia, sąd przy jego ustanowieniu określać ma postanowieniem zakres i rodzaj spraw, które mogą być dokonywane: x) przez kuratora w imieniu osoby wspieranej albo ,xx)przez osobę wspieraną tylko za zgodą kuratora. Projekt przewiduje również katalog czynności, na dokonanie których wymagana jest zgoda sądu. Ponadto reguluje sytuację, w której z uwagi na potencjalny konflikt interesów kurator reprezentujący nie może reprezentować osoby wspieranej. C) zdefiniowanie i uregulowanie możliwości udzielenia przez osobę pełnoletnią, dla której nie ustanowiono kuratora reprezentującego, pełnomocnictwa na wypadek, gdyby w przyszłości ze względu na stan zdrowia nie była w stanie samodzielnie kierować swoim postępowaniem (pełnomocnictwo rejestrowane). W przypadku ustanowienia pełnomocnika rejestrowanego, to sam zainteresowany zabezpiecza i reguluje swoje sprawy osobiste oraz majątkowe na wypadek mogącej powstać w przyszłości niepełnosprawności. Zgodnie z projektowaną regulacją pełnomocnictwo rejestrowane będzie sporządzane przez notariusza przy udziale osoby, której jest ono udzielane . Proponuje się również, aby pełnomocnictwo rejestrowane podlegało wpisowi do właściwe-go rejestru na zasadach określonych w przepisach odrębnych, tj. do Rejestru Pełnomocnictw utworzonego i prowadzonego w systemie informatycznym przez Krajową Radę Notarialną..

Mając na uwadze powyższe jak również uwzględniając argumentację wynikającą z obszernego uzasadnienia projektu ustawy, Sanocki Uniwersytet Trzeciego Wieku wyraża pozytywną opinię o projekcie ustawy o instrumentach wspieranego podejmowania decyzji. Postępujący proces starzenia się społeczeństwa polskiego sprawia, iż coraz więcej seniorów nie będzie w stanie samodzielnie zatroszczyć się o swoje codzienne życiowe sprawy i majątek – potrzebne są zatem nowoczesne narzędzia, za pomocą których będą oni mogli decydować o swoich sprawach osobistych i majątkowych, w szczególności poprzez wybór osoby, która będzie działała w ich imieniu, gdy z różnych przyczyn sami nie będą w stanie tego czynić. Proponowane rozwiązania pozwalają również na realizację międzynarodowych standardów w zakresie ochrony osób z niepełnosprawnościami, które zostały wypracowane zarówno w ramach powszechnego systemu ochrony praw człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych, jak i w ramach regionalnego systemu ochrony praw człowieka Rady Europy. Wpisują się one także w realizację krajowej Strategii na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami 2021-2030, w której przewidziano wprowadzenie w miejsce instytucji ubezwłasnowolnienia modelu wspieranego podejmowania decyzji, zapewniającego każdej osobie możliwość podejmowania decyzji we własnych sprawach w maksymalnie możliwym zakresie. Wyrażamy przekonanie, iż nowe rozwiązania prawne zawarte w projekcie opiniowanej ustawy zapewnią faktyczne i bezpieczne wsparcie wszystkim osobom potrzebującym pomocy w prowadzeniu ich spraw.
2. W dniu 10 grudnia 2024r. na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji opublikowany został projekt ustawy o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami wraz z uzasadnieniem, oceną skutków regulacji oraz zaproszeniem do udziału w konsultacjach publicznych. Istota proponowanych w powyższym projekcie rozwiązań polega na systemowym uregulowaniu dostępu do formy wsparcia osób z niepełnosprawnościami, jaką jest asystencja osobista. Usługa asystencji osobistej, polegająca na indywidualnym wsparciu osób z niepełnosprawnościami w wykonywaniu codziennych czynności, których osoby te nie mogą wykonywać same, ma na celu aktywne włączenie i pełny udział osób z niepełnosprawnościami wżyciu społecznym oraz zawodowym. Wsparcie może obejmować pomoc m.in. w zakresie ubierania się, jedzenia, mycia, robienia zakupów, wyjścia z domu, wykonywania pracy zawodowej, utrzymywania relacji ze znajomymi, podawania leków. Planowane rozwiązania ustawowe zakładają określenie grupy docelowej jego odbiorców, sposobu ustalania wymiaru wsparcia, sposobu zapewnienia dostępności do usługi, niezbędnych kompetencji osób ją świadczących oraz mechanizmów organizacji, finansowania i kontroli wykonywania usługi. Określony zostanie również katalog podmiotów realizujących usługę, jak i zobowiązanych do realizacji zadań ustawowych. Przynajmniej w pierwszym okresie realizacji ustawy warunkiem wnioskowania o prawo do asystencji osobistej będzie uzyskanie przez osobę z niepełnosprawnością odpowiednio wysokiego wyniku w zakresie poziomu potrzeby wsparcia: * co najmniej 90 pkt w pierwszym roku świadczenia asystencji osobistej, **co najmniej 85 pkt w drugim roku świadczenia asystencji osobistej,*** co najmniej 80 pkt w trzecim roku świadczenia asystencji osobistej i latach kolejnych. Zobligowanym do zapewnienia realizacji powyższej usługi będzie samorząd powiatowy – będzie mógł ją wykonywać we własnym zakresie lub zlecić jej

wykonanie wybranemu podmiotowi (z katalogu określonego w ustawie), za którego działalność będzie ponosił odpowiedzialność. Przewiduje się również możliwość realizacji usługi przez podmioty pozarządowe (organizacje pozarządowe i spółdzielnie socjalne), działające na rzecz osób z niepełnosprawnościami na danym obszarze oraz możliwość samozarządzania asystencją osobistą przez użytkownika – osobę z niepełnosprawnością. Realizacja asystencji osobistej będzie podlegała systemowi monitorowania oraz nadzoru i kontroli – środki nienależnie wykorzystane będą musiały zostać zwrócone, ponadto przewidziany zostanie mechanizm sankcyjny, mogący objąć m.in. wykluczenie z bazy certyfikowanych realizatorów czy kary finansowe. Mając na uwadze powyższe jak również uwzględniając argumentację wynikającą z obszernego uzasadnienia projektu ustawy, Sanocki Uniwersytet Trzeciego Wieku wyraża pozytywną opinię o projekcie ustawy o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami. Należy zaznaczyć, iż projekt ustawy bezpośrednio odpowiada na potrzeby wielu osób z niepełnosprawnościami, jak również ich opiekunów nieformalnych oraz członków rodzin. Wprowadza rozwiązania systemowe, które dają szansę zapewnienia stabilnego i powszechnego dostępu do usług asystencji osobistej, co jest zgodne z potrzebami osób z niepełnosprawnościami, międzynarodowymi zobowiązaniami Polski oraz strategicznymi dokumentami krajowymi, takimi jak Strategia na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami 2021-2030 oraz Strategia Rozwoju Usług Społecznych do 2030 roku. Wyrażamy przekonanie, iż nowe rozwiązania prawne zawarte w projekcie opiniowanej ustawy zapewnią faktyczne i profesjonalne wsparcie wszystkim osobom, które w związku z niepełnosprawnością potrzebują pomocy w wykonywaniu codziennych czynności.

3. Z informacji napływających do Ogólnopolskiej Federacji Stowarzyszeń Uniwersytetów Trzeciego Wieku, potwierdzonych również przez doniesienia medialne wynika, iż w Polsce występuje aktualnie całkowity brak dostępności leku Nakom Mite. Jest to preparat wykorzystywany w leczeniu choroby Parkinsona – jego brak stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia i życia pacjentów, którzy nie mają możliwości korzystania z alternatywnych terapii, ponieważ Nakom Mite nie posiada powszechnie dostępnych zamienników a z informacji uzyskanych w wielu aptekach wynika, że nie posiada w ogóle zamienników. Nakom Mite to lek zawierający lewodopę i karbidopę – jest kluczowym elementem terapii dla osób cierpiących na chorobę Parkinsona. Zaprzestanie kuracji ww. preparatem prowadzi u pacjentów do gwałtownego pogorszenia stanu zdrowia: nasilają się objawy motoryczne, drżenie, sztywność mięśni oraz poważne trudności w codziennym funkcjonowaniu. W wielu przypadkach brak leczenia skutkuje trwałymi powikłaniami zdrowotnymi, a nawet zagrożeniem życia. Problem ten jest szczególnie istotny w kontekście dynamicznie starzejącego się społeczeństwa w Polsce. Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego, udział osób w wieku 60+ w populacji wynosi obecnie ponad 25% i ma dynamicznie wzrastać w nadchodzących dekadach. Choroba Parkinsona, której szczyt zachorowań przypada na osoby powyżej 60. roku życia, dotyka około 1-2% populacji w tej grupie wiekowej – oznacza to, że w Polsce na tę chorobę cierpi ponad 80 tysięcy osób i liczba ta stale rośnie. Prognozy demograficzne wskazują, że w 2050 roku udział osób starszych w społeczeństwie wzrośnie do około 40%, co dodatkowo zwiększy skalę zapotrzebowania w związku z leczeniem choroby Parkinsona. Przedmiotowe braki w dostępności leku Nakom Mite mogą prowadzić zatem do daleko idących problemów natury zdrowotnej, jak i społecznej: *choroba Parkinsona znacząco obniża jakość życia pacjentów i ich opiekunów,**brak leczenia skutkuje koniecznością częstszej hospitalizacji pacjentów, a to znacząco zwiększy obciążenie systemu ochrony zdrowia,***przerwanie terapii farmakologicznej może prowadzić również do trwałej utraty zdolności do samodzielnego funkcjonowania, co z kolei dodatkowo obciąży system opieki społecznej. Biorąc pod uwagę wskazane powyżej okoliczności Sanocki Uniwersytet Trzeciego Wieku rekomenduje i uprzejmie prosi o: 1. pilne podjęcie rozmów z producentem leku w celu szybkiego przywrócenia jego dostępności, 2. rozważenie zastosowania mechanizmu importu interwencyjnego leku z krajów, gdzie jest aktualnie dostępny, przystąpienie do opracowania długoterminowej strategii zapewnienia ciągłości dostępu do leków niezbędnych w leczeniu w szczególności osób starszych i wdrożenia mechanizmów zapobiegających podobnym kryzysom w przyszłości.

4. Wniosek o zainicjowanie działań legislacyjnych mających na celu umożliwienie tworzenia uniwersytetów trzeciego wieku w ramach działalności placówek oświatowo-wychowawczych np. takich, jak młodzieżowe domy kultury. W dniu 28 maja 2024r. Naczelny Sąd Administracyjny orzekł, iż placówki oświatowo-wychowawcze, np. takie jak młodzieżowe domy kultury, mogą realizować swoje zadania wyłącznie w ramach systemu oświaty, określonego w przepisie art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016r. – Prawo oświatowe. W związku z tym nie są one uprawnione do prowadzenia działalności na rzecz osób starszych, np. w formie uniwersytetów trzeciego wieku – tego rodzaju działalność wykracza bowiem poza ustawowe zadania takich placówek (sygn. III OSK 3167/23). Ogólnopolska Federacja Stowarzyszeń Uniwersytetów Trzeciego Wieku zwraca się zatem z wnioskiem o podjęcie inicjatywy legislacyjnej w celu umożliwienia tworzenia uniwersytetów trzeciego wieku (UTW) w ramach działalności placówek oświatowo-wychowawczych, np. takich jak młodzieżowe domy kultury (MDK), tj. taką zmianę przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2016r. – Prawo oświatowe, aby umożliwić tym placówkom prowadzenie działalności edukacyjnej, kulturalnej i aktywizującej również na rzecz seniorów. Z najnowszego raportu GUS „Sytuacja osób starszych w Polsce w 2022r." (GUS Warszawa, Białystok, 2023) wynika, iż w 2005 r. udział osób starszych w ogólnej populacji Polaków wyniósł 17,2%, a w 2022r. ukształtował się na poziomie 25,9%. Spadek liczby ludności ogółem i wzrost liczby ludności w wieku senioralnym skutkuje wzrostem wskaźnika obciążenia demograficznego osobami starszymi – wskaźnik ten ukształtował się w 2022r. na poziomie 29,9. Dynamiczny przyrost liczby osób starszych oznacza, iż wzrasta liczba osób w wieku poprodukcyjnym – w 2022r. wskaźnik ludności w wieku poprodukcyjnym na 100 osób w wieku produkcyjnym ukształtował się na poziomie 39, tj. o 15 wyższym niż w roku 2005. Wyniki Prognozy ludności na lata 2023–2060 wskazują na pogłębianie się procesu starzenia społeczeństwa. Mimo przewidywanego ubytku ludności o ponad 7 mln do 2060r. spodziewany jest postępujący proces starzenia się ludności Polski, co oznacza wzrost odsetka osób w wieku 65 lat i więcej. Populacja osób w tym wieku wzrośnie w końcu horyzontu prognozy do 11,8 miliona i będzie stanowiła prawie 40% ogółu ludności. (za: Informacja o sytuacji osób starszych w Polsce za 2023 r., Minister do spraw Polityki Senioralnej, Warszawa, 2024). Proces starzenia się społeczeństwa niesie za sobą szereg wyzwań dla administracji publicznej, w tym:*wzrost zapotrzebowania na usługi zdrowotne i opiekuńcze,**konieczność aktywizacji społecznej i kulturalnej seniorów,***przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu

i izolacji osób starszych. Uniwersytety trzeciego wieku odgrywają kluczową rolę w aktywizacji seniorów, umożliwiając im uczestnictwo w życiu społecznym, edukacyjnym i kulturalnym. Niestety, obecne przepisy ograniczają możliwość realizacji tego typu inicjatyw w ramach placówek oświatowych, takich jak np. ww. młodzieżowe domy kultury. Placówki tego typu, jako instytucje dysponujące odpowiednią infrastrukturą i doświadczeniem w prowadzeniu działań edukacyjno-kulturalnych, mogłyby w naturalny sposób stać się bazą dla uniwersytetów trzeciego wieku. Za takim rozwiązaniem przemawia wiele argumentów, np.:*efektywne wykorzystanie zasobów – placówki te posiadają zaplecze lokalowe, techniczne i kadrowe, które mogłoby być wykorzystane do organizacji zajęć dla seniorów poza godzinami aktywności dzieci i młodzieży **integracja międzypokoleniowa – wspólne korzystanie z przestrzeni przez młodsze i starsze pokolenia sprzyja budowaniu więzi społecznych oraz wymianie doświadczeń.***zrównoważona polityka społeczna – rozszerzenie zakresu działalności MDK wpisuje się w politykę państwa na rzecz przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu seniorów. Warto podkreślić, iż wypracowanie rozwiązań prawnych pozwalających na tworzenie UTW w placówkach takich jak MDK pozwoli na bardziej zróżnicowaną ofertę kulturalną, edukacyjną i rekreacyjną, odpowiadającą na potrzeby lokalnych społeczności. Uczestnictwo w takich zajęciach ma doskonały wpływ na zdrowie psychiczne i fizyczne seniorów – aktywizacja osób starszych poprzez UTW przyczynia się również do zmniejszenia poczucia samotności, poprawy samooceny oraz zwiększenia zaangażowania obywatelskiego seniorów. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 maja 2024r. (sygn. III OSK 3167/23) jednoznacznie wskazuje na obecne ograniczenia prawne w zakresie działalności młodzieżowych domów kultury. NSA podkreślił, że placówki te mogą realizować wyłącznie zadania określone w systemie oświaty, co wyklucza możliwość organizacji uniwersytetów trzeciego wieku w ich strukturach. Na podstawie analizy stanu faktycznego, który stanowił podstawę wydania wspomnianego wyroku, oraz treści jego uzasadnienia można wyprowadzić następujące spostrzeżenia: *placówki oświatowe posiadają odpowiednie warunki infrastrukturalne do organizacji tego typu inicjatyw senioralnych, jednak obecne przepisy jednoznacznie nie pozwalają na prowadzenie UTW w ich ramach;**działalność UTW wpisuje się w misję edukacyjną i kulturalną państwa, co powinno zostać odzwierciedlone w ustawodawstwie poprzez rozszerzenie katalogu zadań placówek oświatowo-wychowawczych;***wykluczenie seniorów z możliwości korzystania z zasobów MDK można ocenić jako sprzeczne z ideą solidarności społecznej oraz efektywnego zarządzania środkami publicznymi;****przepisy w obecnym kształcie są nieelastyczne i uniemożliwiają skuteczne wykorzystanie potencjału placówek oświatowych w odpowiedzi na wyzwania związane z procesem starzenia się społeczeństwa. Z doświadczeń krajowych i międzynarodowych wynika, że dobrze funkcjonujące uniwersytety trzeciego wieku są istotnym elementem wspierającym lokalne społeczności. Dzięki UTW seniorzy zyskują możliwość nie tylko zdobywania nowych umiejętności, ale również budowania relacji społecznych, które są kluczowe dla ich dobrostanu. Lokalizacja takich inicjatyw w placówkach oświatowych, które już funkcjonują w społecznościach lokalnych, umożliwia lepsze zaspokojenie potrzeb mieszkańców oraz integrację działań na rzecz różnych grup wiekowych.

5. W dniu 23 stycznia br. na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji opublikowany został projekt ustawy o zmianie ustawy o Narodowym Instytucie Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego oraz ustawy o grach hazardowych (UD170) Projekt ma na celu podwyższenie limitów wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowania ustawy z dnia 15 września 2017 r. o Narodowym Instytucie Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego, określenie limitów wydatków na kolejne 10 lat, a także umożliwienie zlecania NIW – CRSO zadań przez ministrów kierujących działami administracji rządowej. Jak wskazano w uzasadnieniu proponowanych zmian limity przewidziane w ustawie na lata 2025-2026 nie są wystarczające, a potrzeba ich zwiększenia stanowi konsekwencję wzrostu wydatków w ramach m.in. Rządowego Programu Wsparcia Rozwoju Organizacji Harcerskich i Skautowych oraz Rządowego Programu Rozwoju Organizacji Obywatelskich PROO. Za szczególnie istotne z punktu widzenia działalności organizacji seniorskich funkcjonujących w mniejszych miejscowościach uznać należy potrzebę zagwarantowania środków na finansowanie nowego programu pn. Moc Małych Społeczności mającego na celu wzmocnienie małych i średnich organizacji pozarządowych spoza dużych ośrodków miejskich w wysokości 70 milionów złotych w 2025 roku. Zgodnie z założeniami planowany nowy program zakłada wsparcie organizacji pozarządowych działających w małych i średnich miejscowościach oraz na terenach wiejskich a jego głównym celem będzie zwiększenie potencjału małych, lokalnych organizacji obywatelskich do prowadzenia działań na rzecz rozwoju aktywności i integracji społecznej oraz zwiększenia odporności społeczności lokalnych na kryzysy. Program ma wspomagać generalnie rozwój sektora pozarządowego w tym podniesienie jakości działania organizacji oraz ich efektywniejszego zaangażowania w działania na rzecz społeczności lokalnych. Uzasadnienie projektu opiniowanej ustawy akcentuje nadto, iż w aktualnym stanie prawnym art. 24 ust. 3 pkt 12 ustawy o NIW-CRSO umożliwia Przewodniczącemu Komitetu do spraw Pożytku Publicznego zlecanie Narodowemu Instytutowi Wolności innych zadań, niż wymienione w ustawie o NIW-CRSO, przy jednoczesnym zapewnieniu na ich realizację środków finansowych tj. dotacji celowych. Proponowana nowelizacja zakłada, aby taka możliwość objęła wszystkich ministrów kierujących działami administracji rządowej. Dzięki takiej zmianie, poszczególni ministrowie kierujący określonymi działami administracji rządowej będą mogli zlecać zadania Narodowemu Instytutowi Wolności przy jednoczesnym zapewnieniu dotacji celowych na ich realizację. Mając na uwadze powyższe propozycje zmian wraz z ich uzasadnieniem Sanocki Uniwersytet Trzeciego Wieku pozytywnie opiniuje projekt ustawy o zmianie ustawy o Narodowym Instytucie Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego oraz ustawy o grach hazardowych. Wyrażamy przekonanie, iż proponowane zmiany pozwolą na zapewnienie szerszego finansowania programów merytorycznych realizowanych przez NIW ze szczególnym uwzględnieniem wdrożenia nowego, niezwykle potrzebnego programu pn. MOC MAŁYCH SPOŁECZNOŚCI, jak również na pełniejsze wykorzystanie doświadczenia i potencjału instytucjonalnego Narodowego Instytutu Wolności do realizowania dodatkowych zadań zleconych przez ministrów kierujących określonymi działami administracji rządowej.

6. Na stronie internetowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów, zamieszczona została informacja o projekcie ustawy o zmianie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego (numer projektu: UD207).

Jak wskazano w opisie założeń przygotowywanej nowelizacji ww. aktów prawnych, projekt ma na celu dokonać interwencji w dwóch podstawowych obszarach, tj. w zakresie:*modyfikacji lub dodania nowych uprawnień Rzecznikowi Praw Pacjenta i zmianę przepisów w zakresie postępowań w sprawach praktyk naruszających zbiorowe prawa pacjentów – w celu zwiększenia skuteczności Rzecznika Praw Pacjenta w zakresie ochrony zbiorowych praw pacjenta,**określenia w przepisach ustawy praktyk pseudomedycznych, odnoszących się do udzielania świadczeń zdrowotnych przez osoby niewykonujące zawodu medycznego, stosowania lub oferowania metod, którym przypisuje się właściwości świadczenia zdrowotnego, a prowadzących do pogorszenia zdrowia, niepodjęcia lub odstąpienia od udowodnionego naukowo postępowania diagnostyczno-leczniczego, oraz medycznej dezinformacji. Istotą planowanych rozwiązań jest dokonanie takich zmian w przepisach prawa, które przyczynią się do zwiększenia poziomu przestrzegania praw pacjenta przez podmioty udzielające świadczeń zdrowotnych, oraz ograniczania działań szkodliwych i niebezpiecznych dla zdrowia (praktyki pseudomedyczne). W tym zakresie można wskazać trzy zasadnicze obszary proponowanych zmian: 1) postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe prawa pacjentów – proponowane rozwiązania będą przewidywać nową kompetencję Rzecznika Praw Pacjenta w zakresie wydawania tzw. ostrzeżeń publicznych, jeżeli strona postępowania dopuszcza się praktyki, która może zagrażać życiu lub zdrowiu pacjentów lub spowodować inne niekorzystne skutki dla szerokiego kręgu pacjentów. 2) postępowania w sprawach praktyk pseudomedycznych – projekt nowelizacji wyposażyć ma Rzecznika Praw Pacjenta w nowe zadanie, jakim będzie prowadzenie postępowań w sprawach praktyk pseudomedycznych. Praktyki te zostaną wyodrębnione od praktyk naruszających zbiorowe prawa pacjentów. Proponuje się tu określenie, że zakazana jest działalność – jako wysoce szkodliwa dla zdrowia – polegająca na udzielaniu świadczeń zdrowotnych przez osobę niewykonującą zawodu medycznego, oferowaniu lub stosowaniu metod, którym przypisuje się właściwości świadczenia zdrowotnego, prowadzących do pogorszenia zdrowia, niepodjęcia lub odstąpienia od udowodnionego naukowo postępowania diagnostyczno-leczniczego. Praktyką pseudomedyczną będzie nadto wykonywanie działalności medycznej bez uzyskania właściwego wpisu do rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą, a także medyczna dezinformacja, w przypadku uzyskiwania z niej korzyści majątkowych i osobistych oraz rozpowszechniania jej w sposób publiczny. 3) nakładanie przez Rzecznika Praw Pacjenta kar pieniężnych – projekt będzie przewidywać, możliwość nałożenia przez Rzecznika Praw Pacjenta kary pieniężnej już w decyzji o uznaniu stosowania praktyk naruszających zbiorowe prawa pacjentów (a więc za samo naruszenie zakazu stosowania tych praktyk). Obecnie Rzecznik nakłada ww. karę dopiero w przypadku braku zaniechania stosowania praktyk naruszających zbiorowe prawa pacjentów po decyzji tego organu, co pod względem prewencji należy uznać za niewystarczające. Mając na uwadze zarysowane powyżej, proponowane kierunki zmian legislacyjnych, Ogólnopolska Federacja Stowarzyszeń Uniwersytetów Trzeciego Wieku wyraża o nich generalnie pozytywną opinię. Różnorodne praktyki pseudomedyczne powiązane najczęściej z medyczną dezinformacją upowszechnianą w szczególności przez osoby, które nie wykonują zawodu medycznego i działalności leczniczej, sprawiają, iż wiele osób – w tym seniorów – poddaje się tym pseudoterapiom z nadzieją na ich pozytywny, medyczny rezultat. Skutki takich zachowań mają niestety odwrotny – negatywny – wpływ na zdrowie pacjentów, którzy niejednokrotnie równolegle rezygnują ze świadczeń zdrowotnych udzielanych zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Jeżeli osobą taką jest np. pacjent onkologiczny, to zaniechanie leczenia może prowadzić do jego śmierci. W tym stanie rzeczy wprowadzenie proponowanych zmian legislacyjnych należy uznać za potrzebne i uzasadnione.

7. Stanowisko w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od spadków i darowizn (numer projektu UDER19) W dniu 28 kwietnia 2025r. w „Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów" zamieszczona została informacja o planowanym na II kwartał br. przyjęciu projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od spadków i darowizn (numer projektu UDER19) Z dużym zainteresowaniem zapoznaliśmy się z założeniami projektu ustawy zmieniającej przepisy dotyczące podatku od spadków i darowizn, których głównym celem jest uproszczenie procedur, zmniejszenie obciążeń administracyjnych oraz zwiększenie przejrzystości systemu podatkowego. Sanocki Uniwersytet Trzeciego Wieku po konsultacji z Polskim Forum Seniorów proponowane zmiany ocenia i opiniuje pozytywnie, z uznaniem odnosząc się do ich kierunku – zwłaszcza w kontekście potrzeb i doświadczeń osób starszych. Z perspektywy seniorów, którzy coraz częściej borykają się z nadmiernym formalizmem, zawiłościami przepisów i skomplikowanymi procedurami urzędowymi, deregulacja przewidziana w projekcie ustawy jawi się jako krok w dobrym kierunku. Zniesienie obowiązku uzyskiwania zaświadczenia z urzędu skarbowego przy obrocie majątkiem nabytym w drodze spadku lub darowizny od najbliższych członków rodziny to realne uproszczenie życia codziennego – zarówno dla osób starszych, jak i ich rodzin. Tego typu zmiana odpowiada nie tylko na postulaty dotyczące redukcji biurokracji, ale także na potrzebę tworzenia bardziej dostępnego i przyjaznego systemu podatkowego. Wyrażamy nadzieję, że projektowane przepisy przyczynią się do rzeczywistego zmniejszenia obciążeń administracyjnych, zwiększenia pewności prawa oraz poprawy komfortu obywateli – szczególnie tych, którzy z uwagi na wiek i ograniczenia cyfrowe lub zdrowotne wymagają szczególnego wsparcia i uwzględnienia w procesie stanowienia prawa. Jednocześnie zachęcamy do dalszych działań legislacyjnych w duchu upraszczania systemu prawnego i podatkowego, tak aby jak najpełniej odpowiadał on na potrzeby wszystkich obywateli – również osób starszych.

8. Na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji opublikowany został projekt ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (UD147). Jak wskazano w towarzyszącym mu dokumencie „Ocena skutków regulacji" projekt stanowi odpowiedź na zdiagnozowane problemy dotyczące dostępności napojów alkoholowych i zakłada wdrożenie rozwiązań w następujących obszarach: 1/Ochrona bezpieczeństwa konsumentów, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci i młodzieży – proponowane rozwiązania odnoszą się zarówno do kwestii wyglądu opakowania napoju alkoholowego oraz wyglądu i treści zamieszczanych na nim informacji, jak i do materiału, z którego może być wykonane opakowanie – w przypadku opakowań o ilości nominalnej do 300 ml. Zaproponowano, aby opakowania te mogły być wykonane wyłącznie ze szkła lub metalu. Mając na uwadze

pojawienie się na rynku alkoholu m.in. w postaci proszku, kryształu, żelu lub pasty, proponuje się także wprowadzenie przepisu, który zabrania wprowadzania do obrotu alkoholu w postaci innej niż płynna, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. Zmiana w art. 15 ustawy nałoży z kolei na sprzedawców lub podających napoje alkoholowe obowiązek odmowy sprzedaży lub podania napojów alkoholowych osobom, które nie okazały dokumentu potwierdzającego ich wiek – konstrukcja proponowanego przepisu obliguje każdorazowo sprzedawcę lub podającego do żądania okazania powyższego dokumentu, w przypadku wątpliwości co do ukończenia przez nabywcę 18. roku życia. 2/ Ograniczenie promocji napojów alkoholowych – projekt zakłada w tym zakresie w szczególności doprecyzowanie definicji działalności będącej promocją napojów alkoholowych oraz ujednolicenie możliwości promocji wszystkich napojów alkoholowych, co ma na celu wykluczenie wątpliwości interpretacyjnych w tym zakresie oraz wyeliminowanie negatywnych oddziaływań, w których konsekwencji spożycie alkoholu może się zwiększać. 3/ Zmiany w brzmieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych – mające na celu rozszerzenie przeznaczenia środków finansowych pozostających odpowiednio w dyspozycji gminy oraz z Funduszu Rozwiązywania Problemów Hazardowych na realizację działań w zakresie przeciwdziałania problemom dotyczących wszystkich uzależnień, nie jedynie od alkoholu, jak ma to miejsce obecnie. W kontekście powołanych wyżej propozycji zmian nakierowanych głównie na ochronę bezpieczeństwa i zdrowia konsumentów w młodszym wieku podkreślić należy, iż spożywanie alkoholu przez osoby starsze również wiąże się z wieloma zagrożeniami zdrowotnymi i społecznymi, wśród których wskazać można m.in.: *zwiększone ryzyko chorób przewlekłych – alkohol może pogłębiać nadciśnienie, cukrzycę, choroby serca i wątroby,, **problemy neurologiczne – alkohol nasila ryzyko demencji, choroby Alzheimera i innych zaburzeń poznawczych,; ***większe ryzyko nowotworów – nawet niewielkie ilości alkoholu zwiększają ryzyko raka jamy ustnej, przełyku, wątroby czy jelita grubego,; ****interakcje z lekami – zaburzenia działania leków i/lub wzrost toksyczności leków,; *****zwiększone ryzyko upadków i urazów,; ******generowanie i pogłębianie problemów psychicznych – depresja i lęki (alkohol może prowadzić do pogorszenia samopoczucia psychicznego i pogłębiać stany depresyjne) oraz izolacja społeczna (nadmierne picie alkoholu może prowadzić do wycofania się z relacji społecznych i konfliktów rodzinnych). Jednocześnie badania pokazują, iż zdecydowana większość osób po 60 roku życia spożywa napoje alkoholowe (65,1,5% osób po 60. roku życia oraz 70,1,5%, osób w wieku 66–75 lat). Wprawdzie z wiekiem spożywa się coraz mniej alkoholu – w porównaniu z innymi grupami wiekowymi odsetek konsumentów jest najniższy wśród osób starszych – niemniej jednak to właśnie dla seniorów nawet niewielkie ilości alkoholu mogą być szczególnie szkodliwe. Uwzględniając powyższy kontekst Sanocki Uniwersytet Trzeciego Wieku pozytywnie opiniuje kierunki zmian legislacyjnych zawartych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

9. Na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji opublikowany został projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw. Celem przedmiotowego projektu jest wprowadzenie nowego, centralnego systemu rejestracji na świadczenia opieki zdrowotnej umożliwiającego ustalenie kolejności ich udzielania. W założeniu projektodawcy system ten ma pozwolić na uproszczenie i przyspieszenie procesu rejestracji na świadczenia opieki zdrowotnej oraz ma zapewnić pacjentom łatwiejszy dostęp do informacji o dostępności terminów u wszystkich świadczeniodawców. Realizacji przyjętych rozwiązań będzie służyć wprowadzenie scentralizowanego systemu zgłoszeń na świadczenia opieki zdrowotnej oraz centralnie prowadzonego wykazu oczekujących na ich udzielenie, wspólnego dla wszystkich świadczeniodawców. Centralna elektroniczna rejestracja na dane świadczenie zastąpi jednocześnie listy oczekujących na udzielenie świadczenia prowadzone dotychczas osobno przez każdego świadczeniodawcę. Podkreślić należy, iż centralna elektroniczna rejestracja na początkowym etapie jej funkcjonowania będzie dotyczyć tylko części zakresów świadczeń opieki zdrowotnej udzielanych w trybie ambulatoryjnym. Planuje się, że wykaz świadczeń opieki zdrowotnej, objętych centralną elektroniczną rejestracją będzie sukcesywnie rozszerzany. W 2025 r. projektowanym rozwiązaniem mają zostać objęte świadczenia opieki zdrowotnej realizowane w ramach kardiologii, w ramach programu profilaktyki raka szyjki macicy oraz programu profilaktyki raka piersi. Świadczenie opieki zdrowotnej jest umieszczane w wykazie na podstawie analizy uwzględniającej średni czas oczekiwania na udzielenie świadczenia i sposób jego udzielenia oraz liczbę udzielanych świadczeń. Należy podkreślić, iż problem szybkości dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej od wielu lat stanowi jedno z głównych wyzwań powszechnego systemu ochrony zdrowia w naszym kraju. Dotyka on szczególnie mocno systematycznie rosnącej społeczności osób starszych, które z naturalnych przyczyn stanowią najszerszą grupę świadczeniobiorców tych usług. W tym kontekście co do zasady każde rozwiązanie, które stworzy pacjentom szansę łatwiejszego i szybszego znalezienia wolnego terminu udzielenia świadczenia i zapisania się na nie, zasługuje na poparcie. Mając na uwadze powyższe Sanocki Uniwersytet Trzeciego Wieku wyraża pozytywną opinię o projekcie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw. Wyrażamy przekonanie, iż proponowane rozwiązania pozwolą w pełniejszym zakresie wykorzystać zasoby systemu ochrony zdrowia, zwiększyć dostępność do świadczeń opieki zdrowotnej dla świadczeniobiorców oraz zapewnić transparentne zarządzanie harmonogramami przyjęć i centralnym wykazem oczekujących.

10. Na sali wykładowej Sanockiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku im. Jana Grodka w Sanoku odbył się branch z okazji inauguracji Stacji Pro Senior. W spotkaniu udział wzięli zaproszeni gości w osobach; Rektor Uczelni Państwowej im. Jana Grodka w Sanoku dr hab. inż. Mateusz Kaczmarski, prof. UP; Wicestarosta powiatu sanockiego Damian Biskup; Z-ca Burmistrza Sanoka Jowita Nazarkiewicz, Wójta Gminy Sanok reprezentowała Ewelina Kiszka; Dyrektor DPS Światło Nadziei Caritas - Piotr Kobiałka; Dyrektor MOPS - Rafał Gużkowski; Prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu - Irena Gil-Staroszuk; przedstawicielka Starostwa Powiatowego - Katarzyna Królicka. Podczas spotkania Wicestarosta powiatu sanockiego Damian Biskup zadeklarował chęć współpracy powiatu z nowopowstałą rozgłośnią. Stacja Pro Senior jest unikalnym radiem podcastowym, w którym seniorki i seniorzy stają za mikrofonem i montują swoje audycje. Tworzone przez dziennikarki i dziennikarzy

amatorów, jest miejscem, gdzie osoby starsze ukazują swoją wizję otaczającego ich świata. Nasz oddział sanocki może poszczycić się wyjątkowo zgranym i doświadczonym zespołem, którego część członków dotychczas tworzyła Radio Sovo, to dzięki ich pracy będziecie mogli słuchać tych szczególnych audycji. W skład sanockiej grupy wchodzą: Lider Andrzej Pańko - prezes SUTW; Grażyna Chytła – dziennikarka; Wiktor Karwieńcz – dziennikarz; Bożena Gwara – dziennikarka; Małgorzata Ząbkiewicz – dziennikarka; Elżbieta Hydzik – dziennikarka oraz Bronisław Magusiak – dziennikarz. Niebawem ukaże się materiał filmowy przedstawiający sanocką grupę, który sami pod czujnym okiem specjalisty stworzyli w ramach warsztatów z montażu dla dziennikarek i dziennikarzy.
11. Na stronie internetowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów, zamieszczona została informacja o projekcie ustawy o zmianie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego (numer projektu: UD207 Jak wskazano w opisie założeń przygotowywanej nowelizacji ww. aktów prawnych, projekt ma na celu dokonać interwencji w dwóch podstawowych obszarach, tj. w zakresie: *modyfikacji lub dodania nowych uprawnień Rzecznikowi Praw Pacjenta i zmianę przepisów w zakresie postępowań w sprawach praktyk naruszających zbiorowe prawa pacjentów – w celu zwiększenia skuteczności Rzecznika Praw Pacjenta w zakresie ochrony zbiorowych praw pacjenta,;**określenia w przepisach ustawy praktyk pseudomedycznych, odnoszących się do udzielania świadczeń zdrowotnych przez osoby niewykonujące zawodu medycznego, stosowania lub oferowania metod, którym przypisuje się właściwości świadczenia zdrowotnego, a prowadzących do pogorszenia zdrowia, niepodjęcia lub odstąpienia od udowodnionego naukowo postępowania diagnostyczno-leczniczego, oraz medycznej dezinformacji. Istotą planowanych rozwiązań jest dokonanie takich zmian w przepisach prawa, które przyczynią się do zwiększenia poziomu przestrzegania praw pacjenta przez podmioty udzielające świadczeń zdrowotnych, oraz ograniczania działań szkodliwych i niebezpiecznych dla zdrowia (praktyki pseudomedyczne). W tym zakresie można wskazać trzy zasadnicze obszary proponowanych zmian: 1. postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe prawa pacjentów – proponowane rozwiązania będą przewidywać nową kompetencję Rzecznika Praw Pacjenta w zakresie wydawania tzw. ostrzeżeń publicznych, jeżeli strona postępowania dopuszcza się praktyki, która może zagrażać życiu lub zdrowiu pacjentów lub spowodować inne niekorzystne skutki dla szerokiego kręgu pacjentów. 2. postępowania w sprawach praktyk pseudomedycznych – projekt nowelizacji wyposażyć ma Rzecznika Praw Pacjenta w nowe zadanie, jakim będzie prowadzenie postępowań w sprawach praktyk pseudomedycznych. Praktyki te zostaną wyodrębnione od praktyk naruszających zbiorowe prawa pacjentów. Proponuje się tu określenie, że zakazana jest działalność – jako wysoce szkodliwa dla zdrowia – polegająca na udzielaniu świadczeń zdrowotnych przez osobę niewykonującą zawodu medycznego, oferowaniu lub stosowaniu metod, którym przypisuje się właściwości świadczenia zdrowotnego, prowadzących do pogorszenia zdrowia, niepodjęcia lub odstąpienia od udowodnionego naukowo postępowania diagnostyczno-leczniczego. Praktyką pseudomedyczną będzie nadto wykonywanie działalności medycznej bez uzyskania właściwego wpisu do rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą, a także medyczna dezinformacja, w przypadku uzyskiwania z niej korzyści majątkowych i osobistych oraz rozpowszechniania jej w sposób publiczny. 3. nakładanie przez Rzecznika Praw Pacjenta kar pieniężnych – projekt będzie przewidywać, możliwość nałożenia przez Rzecznika Praw Pacjenta kary pieniężnej już w decyzji o uznaniu stosowania praktyk naruszających zbiorowe prawa pacjentów (a więc za samo naruszenie zakazu stosowania tych praktyk). Obecnie Rzecznik nakłada ww. karę dopiero w przypadku braku zaniechania stosowania praktyk naruszających zbiorowe prawa pacjentów po decyzji tego organu, co pod względem prewencji należy uznać za niewystarczające. Mając na uwadze zarysowane powyżej, proponowane kierunki zmian le...

1.2. Zasięg terytorialny faktycznie prowadzonej przez organizację działalności pożytku publicznego *(Należy wskazać jedną lub więcej pozycji)*	☒ najbliższe sąsiedztwo (osiedle, dzielnica, sołectwo, wieś, przysiółek)	
	☐ gmina	☒ województwo
	☒ kilka gmin	☐ kilka województw
	☒ powiat	☒ cały kraj
	☒ kilka powiatów	☐ poza granicami kraju

2. Informacja dotycząca liczby odbiorców działań organizacji pożytku publicznego w okresie sprawozdawczym

2.1. Liczba odbiorców działań organizacji *(Należy oszacować liczbę odbiorców działań organizacji w okresie sprawozdawczym, w podziale na osoby fizyczne i osoby prawne)*	Osoby fizyczne	152	
	Osoby prawne	0	

2.2. Informacje na temat odbiorców innych, niż wymienieni w pkt 2.1., na rzecz których działała organizacja *(Np. zwierzęta, zabytki)*	brak

3. Informacja dotycząca przedmiotu działalności nieodpłatnej pożytku publicznego organizacji w okresie sprawozdawczym	
3.1. Organizacja prowadziła działalność nieodpłatną pożytku publicznego	○ Tak ◉ Nie

3.2. *Należy wskazać **nie więcej niż 3** najważniejsze, pod względem wielkości wydatkowanych środków, sfery działalności pożytku publicznego, o których mowa w art. 4 ust.1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, **zaczynając od najważniejszej**, wraz z odnoszącym się do nich przedmiotem działalności*

Lp.	Sfera działalności pożytku publicznego	Przedmiot działalności	Szacunkowe koszty poniesione z 1,5% podatku dochodowego od osób fizycznych w ramach sfery

4. Informacja dotycząca przedmiotu działalności odpłatnej pożytku publicznego organizacji w okresie sprawozdawczym	
4.1. Organizacja prowadziła działalność odpłatną pożytku publicznego	◉ Tak ○ Nie

4.2. *Należy wskazać **nie więcej niż 3** najważniejsze, pod względem wielkości wydatkowanych środków, sfery działalności pożytku publicznego, o których mowa w art. 4 ust.1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, **zaczynając od najważniejszej**, wraz z odnoszącym się do nich przedmiotem działalności*

Lp.	Sfera działalności pożytku publicznego	Przedmiot działalności	Szacunkowe koszty poniesione z 1,5% podatku dochodowego od osób fizycznych w ramach sfery
1	działalność na rzecz osób w wieku emerytalnym	Z dniem 31 grudnia 2025r. zakończy się 5-letni okres realizacji rządowego Programu wieloletniego na rzecz Osób Starszych na lata 2021–2025 „AKTYWNI+". Ogólnopolska Federacja Stowarzyszeń UTW po konsultacji z Polskim Forum Seniorów[1] jak również przy jednogłośnej akceptacji ponad 100 liderów UTW i organizacji seniorskich zgromadzonych na konferencji „Złoty Jubileusz Uniwersytetów Trzeciego Wieku w Polsce – osiągnięcia i inspiracje" (Kraków, 5 listopada 2025r.) wyraża głębokie przekonanie o konieczności kontynuacji przedmiotowego Programu po zakończeniu jego obecnej edycji. Program ten stanowił przez ostatnie lata jedno z najważniejszych narzędzi wspierania aktywności obywatelskiej i edukacyjnej osób starszych w Polsce. Brak ciągłości w realizacji Programu groziłby poważnym osłabieniem potencjału zbudowanego przez tysiące lokalnych inicjatyw seniorskich. W tym kontekście formułujemy jednocześnie następujące postulaty: 1.Zapewnienie ciągłości realizacji Programu od 2026 roku – z zachowaniem i rozszerzeniem najlepszych dotychczasowych praktyk jak również uwzględnieniem sformułowanych niżej propozycji. Brak przerwy w finansowaniu umożliwi płynne funkcjonowanie organizacji seniorskich i zapobiegnie utracie wykwalifikowanej kadry oraz zaangażowania społecznego, budowanego przez lata z dużym wysiłkiem i zaufaniem uczestników.2. Wprowadzenie priorytetu regranti	0,00 zł

2	wspieranie i upowszechnianie kultury fizycznej	W dniu 24 lipca 2025r. na stronie internetowej Sejmu RP został opublikowany i skierowany do konsultacji społecznych poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych Przedmiotowy projekt zakłada wprowadzenie nowej kategorii imprez wyłączonych z obowiązku stosowania przepisów ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych tj. imprez organizowanych w ramach współzawodnictwa sportowego dzieci i młodzieży, w którym współzawodniczą także ich wstępni, pełnoletnie rodzeństwo, przysposabiający lub opiekunowie prawni. Obecne przepisy ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych wyłączają spod jej wymogów współzawodnictwo sportowe dzieci i młodzieży, jednak wyłączenie to nie obejmuje sytuacji, gdy w zawodach tych chcą wziąć udział także rodzice lub dziadkowie młodych zawodników. Jak wskazano w uzasadnieniu projektu nowelizacji „Włączenie pełnoletnich osób najbliższych w takie imprezy automatycznie sprawia, że stają się one objęte restrykcyjnymi wymogami ustawy, co znacząco zwiększa koszty organizacji i komplikuje procedury. W takich przypadkach, nawet kameralne wydarzenia sportowe, w których organizator przewiduje aktywny udział osób najbliższych w ramach integracji międzypokoleniowej (na przykład w jednej dodatkowej konkurencji) podlegają rozbudowanym i kosztownym procedurom związanym ze spełnieniem wymagań ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych.	0,00 zł

3	promocja i organizacja wolontariatu	W dniu 27 sierpnia 2025r. na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji został zamieszczony projekt ustawy o zmianie ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz ustawy o grach hazardowych wraz z zaproszeniem do wzięcia udziału w jego konsultacjach społecznych. Przedmiotowy projekt zakłada wprowadzenie wielu istotnych zmian do ww. ustaw, wśród których najważniejsze obejmują: 1. Zmianę w artykule 4 ustawy OPP opisującym sfery pożytku publicznego – sfera 23 została uzupełniona o obronę cywilną (proponuje się, żeby w tym miejscu znajdowało się teraz ratownictwo, ochrona ludności i obrona cywilna) , 2. Zmiany w artykule 5 ustawy OPP – ukierunkowane są z kolei na poprawę sytuacji organizacji pozarządowych, które realizując zadania publiczne mają najczęściej obowiązek wykazywania stosownych wkładów własnych w tym często również o charakterze pieniężnym. Istota proponowanych zmian polega de facto na wyeliminowaniu wkładów pieniężnych (najbardziej kłopotliwych do wykazania przez organizacje społeczne), choć jeśli NGO tego rodzaju wkład będzie chciała wykazać, nadal będzie miała taką możliwość, 3. Dodanie w ustawie OPP nowego Działu 1a – dotyczącego ustanowienia Dnia Społeczeństwa Obywatelskiego (24 kwietnia tj. dzień uchwalenia ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie) oraz ustanowienia Odznaki Honorowej za Zasługi dla Społeczeństwa Obywat	0,00 zł

5. Informacja dotycząca działalności gospodarczej organizacji w okresie sprawozdawczym	
5.1. Organizacja prowadziła działalność gospodarczą	○ Tak ◉ Nie

5.2. *Należy podać informację na temat przedmiotu działalności gospodarczej organizacji wraz z opisem tej działalności w okresie sprawozdawczym, a także kodu(-ów) PKD 2007 odpowiadającego(-ych) tej działalności. Jeżeli organizacja prowadzi więcej niż 3 rodzaje działalności gospodarczej wg klasyfikacji PKD, należy podać informację na temat 3 głównych rodzajów działalności (podanie maksymalnie 3 kodów),* ***zaczynając od głównego przedmiotu działalności***

Lp.	Numer Kodu (PKD)	Przedmiot i opis działalności

III. Ogólne informacje o uzyskanych przychodach i poniesionych kosztach w okresie sprawozdawczym	
1. Informacja o przychodach organizacji	
1. Łączna kwota przychodów organizacji ogółem (zgodnie z rachunkiem zysków i strat)	32 400,16 zł
a) przychody z działalności nieodpłatnej pożytku publicznego	0,00 zł
b) przychody z działalności odpłatnej pożytku publicznego	32 400,16 zł
c) przychody z działalności gospodarczej	0,00 zł
d) pozostałe przychody (w tym przychody finansowe)	0,00 zł
1.2. Łączna kwota dotacji ze źródeł publicznych ogółem	0,00 zł

1.3. Łączna kwota przychodów z darowizn (od osób fizycznych i osób prawnych) ogółem	0,00 zł
2. Informacja o kosztach organizacji	
2.1. Łączna kwota kosztów organizacji ogółem (zgodnie z rachunkiem zysków i strat)	32 734,38 zł
2.2. Informacja o poniesionych kosztach:	
a) koszty z tytułu prowadzenia nieodpłatnej działalności pożytku publicznego	0,00 zł
b) koszty z tytułu prowadzenia odpłatnej działalności pożytku publicznego	31 654,23 zł
c) koszty z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej	0,00 zł
d) koszty administracyjne	0,00 zł
e) pozostałe koszty (w tym koszty finansowe)	1 080,15 zł
3. Wynik finansowy na całości działalności organizacji pożytku publicznego w okresie sprawozdawczym	-334,22 zł
4. Informacje o uzyskanym przychodzie z 1,5% podatku dochodowego od osób fizycznych oraz o poniesionych kosztach z tych środków	
4.1. Przychody z 1,5% podatku dochodowego od osób fizycznych	0,00 zł
4.2. Wysokość kwoty pochodzącej z 1,5% podatku dochodowego od osób fizycznych wydatkowanej w okresie sprawozdawczym ogółem	0,00 zł
4.3. Działania, w ramach których poniesiono koszty ze środków pochodzących z 1,5% podatku dochodowego od osób fizycznych w okresie sprawozdawczym (w szczególności określone w pkt II.1.1), oraz kwoty przeznaczone na te działania	

IV. Korzystanie z uprawnień w okresie sprawozdawczym		
1. Organizacja korzystała z następujących zwolnień *(Należy wskazać jedną lub więcej pozycji. W przypadku zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych - dodatkowo podać kwotę)*	☐ z podatku dochodowego od osób prawnych ☐ z podatku od nieruchomości ☐ z podatku od czynności cywilnoprawnych ☐ z podatku od towarów i usług ☐ z opłaty skarbowej ☐ z opłat sądowych ☐ z innych zwolnień, jakich: ☑ nie korzystała	0,00 zł
2. Organizacja korzystała z prawa do nieodpłatnego informowania przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji o prowadzonej działalności nieodpłatnej pożytku publicznego, zgodnie z art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.	○ Tak ◉ Nie	

3. Organizacja korzystała z uprawnienia do nabycia na szczególnych zasadach prawa własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości z zasobu Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, lub zawarła na preferencyjnych warunkach z podmiotami publicznymi umowy użytkowania, najmu, dzierżawy lub użyczenia i przysługuje jej w odniesieniu do tych nieruchomości następujące prawo: *(Należy wskazać jedną lub więcej pozycji)*	☐ własność ☐ użytkowanie wieczyste ☐ najem ☐ użytkowanie ☐ użyczenie ☐ dzierżawa ☑ nie korzystała

V. Personel organizacji pożytku publicznego w okresie sprawozdawczym

1. Pracownicy oraz osoby zatrudnione na podstawie umowy cywilnoprawnej

1.1. Liczba osób zatrudnionych w organizacji na podstawie stosunku pracy *(Należy uwzględnić wszystkie osoby zatrudnione w organizacji na podstawie stosunku pracy (etat lub część etatu) w okresie sprawozdawczym, nawet jeżeli obecnie nie są już zatrudnione w organizacji)*	0 osób
1.2. Przeciętna liczba zatrudnionych w organizacji na podstawie stosunku pracy w przeliczeniu na pełne etaty *(Aby określić przeciętne zatrudnienie należy zsumować wszystkie osoby zatrudnione na podstawie stosunku pracy w poszczególnych miesiącach w okresie sprawozdawczym (wraz z ułamkami odpowiadającymi części etatu, np. 0,5 w przypadku osoby zatrudnionej na pół etatu), dodać do siebie sumy zatrudnionych z 12 miesięcy i podzielić przez 12. Wynik wpisać z dokładnością do 2 miejsca po przecinku)*	0,00 etatów
1.3. Liczba osób zatrudnionych w organizacji na podstawie umowy cywilnoprawnej *(Jeżeli kilka umów cywilnoprawnych było wykonywanych przez jedną osobę, to dana osoba powinna być policzona tylko raz)*	3 osób

2. Członkowie

2.1. Organizacja posiada członków	◉ Tak ○ Nie
2.2. Liczba członków organizacji wg stanu na ostatni dzień roku sprawozdawczego	152 osób fizycznych 0 osób prawnych

3. Wolontariat w okresie sprawozdawczym

3.1. Organizacja korzystała ze świadczeń wykonywanych przez wolontariuszy *(Zgodnie z ustawą z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, wolontariuszami są osoby wykonujące nieodpłatnie i dobrowolnie pracę na rzecz organizacji, niezależnie od tego, czy są to osoby niezwiązane z organizacją, członkowie, pracownicy, osoby świadczące usługi na podstawie umowy cywilnoprawnej czy przedstawiciele władz organizacji)*	◉ Tak ○ Nie
3.2. Liczba wolontariuszy wykonujących świadczenie na rzecz organizacji w okresie sprawozdawczym *(Każdy wolontariusz powinien być liczony tylko raz, niezależnie od liczby świadczeń wykonanych na rzecz organizacji w okresie sprawozdawczym i czasu pracy)*	8 osób

VI. Wynagrodzenia w okresie sprawozdawczym

1.Łączna kwota wynagrodzeń (brutto) wypłaconych przez organizację w okresie sprawozdawczym	25 161,90 zł
a) z tytułu umów o pracę	0,00 zł

b) z tytułu umów cywilnoprawnych	25 161,90 zł
2. Wysokość **przeciętnego** miesięcznego wynagrodzenia (brutto) wypłaconego pracownikom organizacji, wliczając wynagrodzenie zasadnicze, nagrody, premie i inne świadczenia, oraz osobom świadczącym usługi na podstawie umowy cywilnoprawnej *(Aby określić przeciętne miesięczne wynagrodzenie należy: 1. zsumować wszystkie kwoty wynagrodzeń wypłacone w ciągu roku sprawozdawczego (wliczając wynagrodzenie zasadnicze, nagrody, premie i inne świadczenia oraz umowy cywilnoprawne); 2. podzielić zsumowaną kwotę przez 12 (miesięcy) 3. podzielić przez liczbę pracowników)*	698,94 zł
3. Wysokość **najwyższego (jednostkowego)** miesięcznego wynagrodzenia (brutto) wypłaconego pracownikowi organizacji, wliczając wynagrodzenie zasadnicze, nagrody, premie i inne świadczenia, oraz osobie świadczącej usługi na podstawie umowy cywilnoprawnej	814,00 zł

VII. Informacja o działalności zleconej organizacji pożytku publicznego przez organy administracji publicznej w okresie sprawozdawczym

1. Organizacja realizowała zadania zlecone przez organy jednostek samorządu terytorialnego	○ Tak ◉ Nie
2. W okresie sprawozdawczym organizacja realizowała zadania zlecone przez organy administracji rządowej lub państwowe fundusze celowe	○ Tak ◉ Nie

VIII. Informacje o kontrolach przeprowadzonych w organizacji przez organy administracji publicznej w okresie sprawozdawczym

Lp	Organ kontrolujący	Liczba kontroli
1	Komisja Rewizyjna	2

IX. Dodatkowe informacje
(Można wpisać w poniższe pole inne informacje, którymi organizacja chciałaby podzielić się z opinią publiczną)

Imię i nazwisko osoby upoważnionej lub imiona i nazwiska osób upoważnionych do składania oświadczeń woli w imieniu organizacji	Andrzej Pańko - prezes Anna Kullanda - skarbnik Małgorzata Bielecka - księgowa	Data wypełnienia sprawozdania	2026-05-25